

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

«Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
(Ίωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
"Όργανο ὁμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Ἀθήνα
www.ioannismvaptistis.gr

■
Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannismvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 55ο - ΤΕΥΧΟΣ 571 ●
● ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2012 ●

● «Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ίωάν. α' 29) ●

ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗ

Ὁ Χριστὸς ἡ εἰρήνη

Αόξα καὶ τιμὴ εἶναι γιὰ τὸν ἄνθρωπο ἡ κλήσις τοῦ στή ζωὴ τοῦ Χριστοῦ. Δικαιώνεται δωρεάν, καίτοι βαρύνεται μέ τόσες ἁμαρτίες. Γίνεται κληρονόμος τοῦ Θεοῦ Πατέρα καὶ συγκληρονόμος τοῦ Υἱοῦ, καίτοι βρίσκεται μακριὰ ἀπὸ τὸ σπῆτι τοῦ Πατέρα, ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ Θεοῦ.

Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ προσφέρουμε στοῦ Θεοῦ τὴν πίστι μας καὶ τὰ ἔργα μας; Ὅποιος δέν πιστεύει στοῦ Χριστοῦ καὶ δέν Τὸν ἀγαπᾷ, δέν λογίζεται ἄνθρωπος. Εὐτελὲς ἄτομο εἶναι, κατεβασμένο στήν τάξι τῶν ζῶων. Ἔτσι λείει ὁ ἱερός Χριστόστομος: «Ὡσπερ τὸ πιστεύειν ὑψηλῆς καὶ μεγαλοφυοῦς ψυχῆς, οὕτω τὸ ἀπιστεῖν ἀλογωτάτης καὶ πρὸς τὴν τῶν κτηνῶν ἄνοιαν κατενηνεγμένης» (Ε.Π.Ε. 16β, 594). Μετάφρασις: Ὅπως ἀκριβῶς ἡ πίστις εἶναι γνώρισμα ἀνώτερης καὶ γενναίας ψυχῆς, ἔτσι ἡ ἀπιστία εἶναι γνώρισμα ψυχῆς πολὺ ἀνόητης, πού ἔχει κατεβῆ στήν ἀλογία τῶν ζῶων.

● Ἄν ἡ σωτηρία εἶναι τὸ δέντρο τῆς ζωῆς, τότε ὡς ρίζα τοῦ δέντροῦ ἄς νοηθῆ ἡ πίστις καὶ ὡς γλυκύτατος καρπὸς ἡ εἰρήνη. «Δικαιωθέντες ἐκ πίστεως εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Ρωμ. ε' 1).

Ἡ δικαίωσις εἶναι ἔργο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Γίνεται κτῆμα κάθε ἀνθρώπου, μέ τὴν πίστι στόν Ἰησοῦ Χριστό. Καὶ σάν ἀποτέλεσμα τῆς πίστεως στόν Χριστό ἔρχεται ἡ εἰρήνη.

● Ἄν οἱ ἄνθρωποι ὑμνοῦν τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ τὴν εἰρήνην δέν τὴν ζοῦν, εἶναι διότι δέν πίστεψαν στόν Χριστό τῆς εἰρήνης.

Δέν ἔχουν τὴν εἰρήνην ὀριζοντίως, διότι δέν ἔχουν τὴν εἰρήνην καθέτως.

Ὁ Σταυρὸς ἔχει δύο διαστάσεις, τὴν ὀριζόντια καὶ τὴν κάθετη.

Εἶναι ὁ Σταυρὸς τῆς εἰρήνης, τῆς καταλλαγῆς, τῆς συμφιλώσεως. Εἰρηνοποιεῖ τὸν ἄνθρωπο μέ τὸν Θεό καὶ τοὺς ἀνθρώπους μεταξύ τους.

Ὅποιος δέν πιστεύει στήν κάθετη εἰρήνην, τὴν εἰρήνην ἀνθρώπου καὶ Θεοῦ, καὶ δέν ζῆ αὐτὴ τὴν εἰρήνην, πῶς μπορεῖ νὰ ἔχη εἰρήνην μέ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους;

● Η ειρήνη θέτει τέρμα σέ κάποιον πόλεμο. Ο άνθρωπος ήταν παραγμένος με τόν έαυτό του, διότι ήταν πολέμιος τού Θεού. Όποιος αγαπά τόν κόσμο τής άμαρτίας, γίνεται έχθρός τού Θεού (Ίακ. δ' 4), όπως εκείνος, πού αγαπά τό σκοτάδι, είναι έχθρός τού φωτός.

Η άμαρτία είχε ύψώσει τείχος ύψηλό, πού χώριζε τόν άνθρωπο από τό Θεό. Πρόκειται για τό «μεσότοιχον τής έχθρας» (Έφεσ. β' 14).

Ο Χριστός έρχεται, μέ σκοπό νά γκρεμίση τό τείχος τής έχθρας, νά συμφιλιώση τόν άνθρωπο μέ τό Θεό, νά ξαναγίνη ό άνθρωπος «οικείος τού Θεού» (Έφεσ. β' 10). Τό κατ' έξοχήν έργο τού Χριστού είναι τό έργο τής «καταλλαγής».

● Πάνω στό Σταυρό δύο άπαίσια τέρατα πέθαναν: Ο θάνατος και ή έχθρα (Έφεσ. β' 16). Κατάργησε τήν έχθρα, πού είχε δημιουργήσει ή άμαρτία· έκμηδένισε τήν άπόστασι, πού χώριζε τόν άνθρωπο από τόν Θεό, και επέφερε τή συμφιλίωσι. Δέν είναι πιά ξένος ό άνθρωπος, ούτε δούλος· είναι τό παιδί τού Θεού, τό παιδί τής βασιλείας.

Η ειρήνη τρόπος ζωής

Όταν μιλάη για ειρήνη ό Παύλος, δέν εννοεί άπλώς ένα έσωτερικό αίσθημα.

● Έννοεί τρόπο ζωής και πολιτείας.

Μισούμε τήν άμαρτία, πού μάς απομακρύνει από τόν Θεό. Και έχουμε ειρήνη. Λέει ό ιερός Χρυσόστομος: «Τί έστιν, “Ειρήνην έχωμεν”; Έμοι δοκεί περί πολιτείας ήμϊν διαλέγεσθαι. “Ειρήνην έχωμεν”· τουτέστι, μηκέτι άμαρτάνωμεν τούτο γάρ έστι πόλεμον έχειν προς τόν Θεόν» (Ε.Π.Ε. 16β,618). Μετά φρασας: Τί σημαίνει τό «Ειρήνη άς έχουμε»; Έγώ νομίζω, ότι ό Παύλος μιλάει για τή συμπεριφορά. “Ας έχουμε ειρήνη. Δηλαδή, άς μή άμαρτάνουμε ποτέ πιά· διότι αυτό σημαίνει πόλεμος μέ τόν Θεό.

● Η ειρήνη, ως συμφιλίωσις μέ τό Θεό και μέ τούς ανθρώπους, ως κοινωνία άδελφωσύνης, προήλθε από τή θυσία τού Χριστού.

□ Ειρήνη ύπάρχει, όταν ύπάρχη ειρηνοποιός.

□ Ειρήνη ύπάρχει, όταν ένας από τούς δύο ενάντιους θυσιάζει τό δικαίωμά του.

□ Ειρήνη ύπάρχει, όταν ό ευεργετηθείς εκτιμά τή θυσία τού άλλου και διατηρή τή συμφιλίωσι.

□ Τά δύο τά έκανε ό Χριστός. Τό τρίτο παραμένει για τόν άνθρωπο.

● Ο Χριστός είναι ό ειρηνοποιός. Είναι «ό ποιήσας τά άμφότερα έν» (Έφεσ. β' 6). Ο μεσίτης Θεού και ανθρώπων (Α' Τιμ. β' 5), άφοϋ δέν είναι μόνο Θεός, άλλ' είναι και άνθρωπος. Ός Θεάνθρωπος στέκει ένωμένος και μέ τόν άνθρωπο και μέ τόν Θεό.

● Ο Χριστός δέν είναι άπλώς μεσίτης. Είναι «διαθήκης καινής μεσίτης» (Έβρ. θ' 15). Είναι ό προσφέρων τόν έαυτό Του για τήν ειρήνη τού κόσμου. Από τά δύο συμβαλλόμενα μέρη τό βάρος τής θυσίας πέφτει στόν Θεό.

Θυσιάζεται ό Υιός τού Θεού, ό «ών εις τόν κόλπον τού Πατρός» (Ιωάν. α' 18), για τόν άνθρωπο, πού άποστάτησε και έγινε πολέμιος τού Θεού. Για τήν ειρήνη τού κόσμου θυσιάζει ό Ίσχυρός τό δικό του δικαίω· προσφέροντας δικαίωσι στόν κόσμο. Είναι ή θυσία τής ειρήνης. Είναι ό Χριστός, «ό δούς έαυτόν αντίλυτρον ύπέρ πάντων ήμϊν» (Α' Τιμ. β' 6).

● Ο άνθρωπος άπομένει νά κάνει τό τρίτο, τό πιό εύκολο.

Νά διατηρήση τήν ειρήνη, πού φυτεύθηκε στη γή μέ τή θυσία τού Υιού τού ανθρώπου. Και διατηρείται ή ειρήνη, όταν τό δέντρο τού Σταυρού ποτίζεται συνεχώς μέ τά δάκρυα τής μετανοίας μας για τίς πώσεις μας και μέ τόν ιδρώτα τού άγώνα μας.

Πόσο στοίχισε τό αγαθό τής ειρήνης! Αυτή ή σκέψις κάνει ν' άγωνιζώμαστε για τήν ειρήνη:

□ τήν ειρήνη μέσα μας,

□ τήν ειρήνη μέ τούς άλλους,

□ τήν ειρήνη «του σύμπαντος κόσμου».

Για τό αγαθό τής ειρήνης, πού γι' αυτό σταυρώθηκε ό Χριστός, άξιζει κάθε θυσία.

● Η ειρήνη άπαιτεί θυσίες· και ύποχω-

ρήσεις· καί θυσίες τῶν μικρῶν δικαιωμάτων μας· καί ὑπέρβασι τοῦ «ἐγώ»· καί αἷμα ἀκόμα.

Σέ ἕνα στοχεύει κάθε ἐνέργειά μας: Νά μή χάσουμε τήν εἰρήνην μέ τόν Θεό. Νά μή χωριστοῦμε ἀπό τόν Θεό. Αὐτό κάποτε ἰσοδυναμεῖ καί μέ μαρτύριο.

Διά τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

Πάντως δέν ὑπάρχει εἰρήνη, εἰ μή «διά τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Ρωμ. ε' 1). Γιά τόν Παῦλο οἱ τέσσερις λέξεις «Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός» περικλείουν ὄλο τό νόημα τῆς ζωῆς.

- Τό ἀγαπητό μας πρόσωπο δέν εἶναι ἀπλῶς ὁ Ἰησοῦς, κάποιος ἀπό τούς πολλούς, πού φέρουν τό ὄνομα Ἰησοῦς. Εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός· ὁ σταλμένος ἀπό τόν Οὐρανό.

- Δέν εἶναι ἀπλῶς ὁ Ἰησοῦς Χριστός, κάποιος πρόσωπο, πού ἔχει σταλή ἀπό τόν οὐρανό, ἀλλά πού ἡ Θεότητά Του ἀμφισβητεῖται. Εἶναι ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός· Ὁ Θεός Ἰησοῦς Χριστός.

- Καί δέν εἶναι ἀπλῶς ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, κάποιος πρόσωπο μακρινό ἀπό μᾶς, πού σ' ἄλλες ἐποχές εἶχε ἐπικοινωνία μέ ἄλλους ἀνθρώπους. Εἶναι ὁ δικός μας Κύριος Ἰησοῦς Χριστός· ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Τό ὄνομα «Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός» ἔχει δύναμι μεγάλη, ἀρκεῖ νά λέγεται μέ βαθειά πίστι καί θερμή ἀγάπη. Φυγαδεύεται ὁ Διάβολος, ὅταν ἐπικαλούμαστε τό γλυκύτατο ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔτσι λέει καί ὁ ἱερός Χρυσόστομος, στόν ὁποῖο συναντᾶμε μιά ἀπό τίς πρώτες μαρτυρίες τοῦ σημείου τοῦ Σταυροῦ καί τῆς ἐπικλήσεως τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ: «*Εἰσὶν ἡμῖν ἐπὶ φθαί πνευματικά, τό ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ τοῦ σταυροῦ δύναμις*» (Ε.Π.Ε. 16β,598). Μετά φρασις: Ὑπάρχουν σέ μᾶς ἐπικλήσεις πνευματικά, τό ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ δύναμις τοῦ σταυροῦ.

Ἀγχόνη ἢ ἀγκάλη;

Ὅταν κάποιος διαπράττει ἐγκλήματα, διατάσσεται ἡ βιαία προσαγωγή του στό ὄργανο τῆς τάξεως, στό δικαστήριο, στή φυλακή.

Ὁ Χριστός ἦρθε, γνωρίζοντας, ὡς παντογνώστης Θεός, ὅλα τὰ ἐγκλήματά μας.

- Δέν μᾶς συν - ἔλαβε στήν ἀγχόνη τῆς δικαιοσύνης, ἀλλά μᾶς προσ - ἔλαβε στήν ἀγκάλη τῆς ἀγάπης Του. Δέν μᾶς προσήγαγε βιαίως γιά ν' ἀπολογηθοῦμε. Μᾶς προσήγαγε μέ στοργή στόν Θεό Πατέρα γιά νά δικαιωθοῦμε. Μέ τόν Χριστό «τήν προσαγωγήν ἐσχίκαμεν τῇ πίστει εἰς τήν χάριν ταύτην, ἐν ἣ ἐστήκαμεν, καί καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ» (Ρωμ. ε' 2). Μᾶς προσήγαγε στή χάρι, μέ τή δική μας πίστι.

Ἐγινε ὁ χειραγωγός μας. Μόνοι μας δέν μπορούσαμε νά ἐπιστρέψουμε στόν Θεό.

- Συνέβηκε στήν περίπτωσί μας ὁ,τι συμβαίνει μέ τό ἔνοχο παιδί.

Σκυμμένο τό κεφάλι. Δέν ἔχει δύναμι νά βαδίση πρὸς τόν πατέρα. Ξαφνικά ἔρχεται ἡ μητέρα. Ἀναλαμβάνει νά μεσιτεύση στόν πατέρα. Παίρνει τό παιδί ἀπό τό χέρι καί τό ὀδηγεῖ στόν πατέρα.

Προσαγωγή ἀγάπης. Ἀπείρως μεγαλύτερη ἢ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Ὅχι ἀπλῶς μεσιτεύει μέ τὰ λόγια, ἀλλ' «ἐξευμενίζει» τόν Πατέρα μέ τή θυσία Του. Πάσχει Ἐκεῖνος, γιά ν' ἀφαιρέση τήν ἐνοχή ἀπό τούς ἀνθρώπους, πού μποροῦν πλέον νά πλησιάσουν, νά ἔρθουν στόν Πατέρα. «Χριστός ἀπαξ περί ἀμαρτιῶν ἔπαθε, δίκαιος ὑπέρ ἀδίκων, ἵνα ἡμᾶς προσαγάγῃ τῷ Θεῷ» (Α' Πέτρ. γ' 18).

- Πάνω στό Σταυρό ἄπλωσε τὰ χέρια, γιά νά πάρη τούς ἀνθρώπους καί νά τούς φέρῃ στόν Θεό. Προσήχθη Ἐκεῖνος στό Σταυρό, γιά νά προσαχθοῦν οἱ ἄνθρωποι στόν οὐρανό.

Εἶναι ἡ μυστηριώδης χειραγωγία τοῦ Σταυροῦ. Ἄλλ' ἂν Ἐκεῖνος ἀπλώνη τὰ χέρια τῆς ἀγάπης Του τὰ τρυπημένα, ἐμεῖς ὀφείλομε ν' ἀπλώνουμε τό δικό μας χέρι· εἶναι τό χέρι τῆς πίστεως.

• Η προσαγωγή ύπονοι ἀπομάκρυνσι τοῦ ἀνθρώπου. Ἦμασταν κάποτε οἱ «μακράν». Καί γίναμε οἱ «ἐγγύς» (Ἐφес. β' 13). Εἶχαμε ἀποστατήσει καί πορευθῆ «εἰς χώραν μακράν, ζῶντες ἀσώτως» (Λουκ. ιε' 20). Καί ἦρθε καί μᾶς πῆρε, γιά νά μᾶς φέρη κοντά. Ὁ Ἴδιος πρῶτος διάνυσε τήν ἀνυπολόγιστη ἀπόστασι, πού χωρίζει τή γῆ ἀπό τόν οὐρανό. Εἶναι ἡ κένωσις τοῦ Θεοῦ. Ἐγινε ὁ Θεός «ἐγγύς», πολύ κοντά μας. Ἐγινε ὁ Ἐμμανουήλ.

Ἦρθε καί μᾶς προσέλαβε ὅλους. Μᾶς πῆρε πάνω Του μᾶς φορτώθηκε.

• Τῆς προσαγωγῆς προηγείται ἡ πρόσληψις. Θά μπορούσαμε σταδιακά νά ποῦμε:

Προσελήφθημεν, μέ τή σάρκωσί Του.

Προσήχθημεν στή χάρι, μέ τή σταύρωσί Του.

Προήχθημεν στήν ἄνω ζωῆ, μέ τήν ἀνάστασι Του.

Προσαγωγή γιά... προαγωγή!

Ἡ προσαγωγή τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι προαγωγή δική μας. Μᾶς ὀδηγεῖ στή χάρι, στή λύτρωσι, ὄχι στή φυλακή, στήν τιμωρία.

• Ἡ νέα κατάστασις, πού μᾶς ὀδηγεῖ ὁ Χριστός, εἶναι ἡ χάρις. Ἄν βαδίζοντας δέν πέφτουμε, τό ὀφείλουμε στή χάρι. Στεκόμαστε μέ τή χάρι καί στή χάρι.

• Πῶς νά μὴ χαίρεσαι, ὅταν σέ παίρνη ὁ Χριστός, σοῦ λύνη τά δεσμά καί σέ φτάνη σέ θεϊκή δόξα!

Φαντασθῆτε τό ἐξῆς:

Κάποιος πλησιάζει ὀδοιπόρο πληγωμένο, πεσμένο κατὰ γῆς, ἐγκαταλελειμμένο. Τοῦ ἀπλώνει τό χέρι:

— *Τί θέλεις; τόν ρωτᾶει ὁ πληγωμένος ὀδοιπόρος.*

— *Νά σέ σηκώσω, θέλω.*

— *Καί ποῦ θά μέ πᾶς;*

— *Νά καθαριστῆς. Νά ἐπουλωθοῦν οἱ πληγές σου, νά γιαιτρευτῆς.*

Μετά τό πρῶτο σάστισμα ὁ πληγωμένος κοιτάζει μ' εὐγνωμοσύνη τόν εὐεργέτη του. Ἐκείνος ἀπλώνει πάλι τό χέρι του.

— *Τώρα ποῦ μέ πᾶς;*

— *Νά σέ κρατήσω θέλω, νά μὴ ξαναπέσης. Πρόσεξε, κοντά σου θάμαι. Ἄν ξαναπάθης τίποτε, φώναξέ με.*

Θυμᾶται τήν εὐεργεσία ὁ ὀδοιπόρος. Μά στήν πορεία του ξαναπέφτει. Τότε πάλι νιώθει τό χέρι τοῦ εὐεργέτη του.

— *Πάλι ἐδῶ; Δέν μέ βαρέθηκαν; Φάνηκα ἀχάριστος. Δέν πρόσεξα.*

— *Γιά σένα ἔχω ἀπλωμένο τό χέρι μου. Ἐλα, πάλι θά σέ καθαρίσω. Μά πρόσεξε...*

Τά χρόνια περνοῦν. Κι ἔρχεται ἡ στιγμή, πού αισθάνεται τό χέρι τοῦ εὐεργέτη πύο σταθερό. Δέν τόν ἀφήνει καθόλου.

— *Τελικά ποῦ θά μέ πάη ἡ ἀγάπη σου;*

— *Ἐλα, ἦρθε ἡ ὥρα γιά τή δόξα. Θά σέ πάω στό παλάτι.*

• Πῶς νά μὴ χαίρεται γιά ὅλη αὐτή τήν «προσαγωγήν»;

• Πῶς νά μὴ χαίρωνται οἱ πιστοί, πού συνεχῶς ὁ Χριστός ἀπλώνει τό χέρι, τή χάρι; Καθαρίζει, λυτρώνει, συγχωρεῖ, καί τελικά ὀδηγεῖ στή δόξα.

• Ἐχομε ἐλπίδα. Ὅσο ζοῦμε, μέ τήν ἐλπίδα ἔχομε σωθῆ (Ρωμ. η' 24). Ὅταν φύγουμε ἀπ' αὐτή τή ζωῆ, θά ἔχομε τήν «ὑπόστασιν» τῶν ἐλπιζομένων. Ἄρα δέν θά ὑπάρχη ἀνάγκη ἐλπίδας, ὅπως ἄλλωστε δέν θά ὑπάρχη ἀνάγκη πίστεως.

• Ἡ πίστις ἀναφέρεται κυρίως σέ μὴ βλεπόμενες πραγματικότητες· ἡ ἐλπίδα κυρίως σέ μελλοντικές πραγματικότητες. Σίγουρος γιά τά χρήματά του εἶναι ὁποιος ἔχει καταθέσει σέ τράπεζα μεγάλης ἐγγυήσεως. Πύο σίγουρος εἶναι ὁ ἀνθρώπος γιά τήν ἐλπίδα του, ἀφοῦ αὐτή ἔχει καταθεθῆ στόν οὐρανό. Ἀντίκρουσμα τῆς ἐλπίδας μας εἶναι ὁ Χριστός. Ὁ Χριστός εἶναι «ἡ ἐλπίς ἡ ἀποκειμένη ἡμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Κολοσ. α' 5).

• Εἶναι ἡ ἐλπίδα γιά τήν ἀγάπη, τό μόνιμο ἀγαθό.

Στή χριστιανική ζωῆ:

• Τό πρῶτο εἶναι ἡ πίστη.

• Τό πρωτεῖο τό ἔχει ἡ ἐλπίδα.

• Τό μεγαλεῖο τό ἔχει ἡ ἀγάπη.

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

Τοῦ μακαριστοῦ Μητροπ. Νικοπόλεως Μελετίου

Τό μήνυμα τῆς ταφόπετρας

α. Ἄγγελος ἐκάθισεν εἰς τόν λίθον τοῦ μνήματος

1. Τό κατά Ματθαῖον Εὐαγγέλιο (28,2-4) μᾶς λέγει:

Μόλις οἱ ἅγιες γυναῖκες πλησίασαν στόν Τάφο τοῦ Κυρίου, «εἶδαν ἕναν ἄγγελο, πού κατέβηκε ἀπό τόν οὐρανό· ἐκύλισε τόν λίθον ἀπό τήν θύρα τοῦ μνημείου· καί ἐκάθισε ἐπάνω του».

Ἐκάθισε ἐπάνω στόν λίθον τοῦ μνήματος τοῦ Χριστοῦ.

Ἄλήθεια, γιατί;

Γιά νά **ξεκουρασθῆ**; Γιατί; Εἶχε τάχα κουρασθῆ; Πῶς; Μήπως προσπαθώντας νά ἀποκυλίσει τόν λίθο; Ἡ μήπως, φτερουγίζοντας νά κατεβῆ ἀπό τόν οὐρανό στήν γῆ; Τί ἀστεῖα ἐρωτήματα προκειμένου γιά ἄγγελο!

2. Γιατί τότε ἐκάθισε ὁ ἄγγελος στόν λίθο τοῦ μνήματος; Γιά νά ξεκουρασθῆ;

Ἦχι. Ἀσφαλῶς ὄχι. Ἦχι γιά νά ξεκουρασθῆ. Ἦχι γιά τόν ἑαυτό του.

Γιατί τότε;

Γιά μᾶς!

● **Γιά νά δείξει σέ μᾶς**, ὅτι ἡ πίστη στήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι **ἀνάπαυση** γιά μᾶς.

● **Γιά νά μᾶς εἰπεῖ**: Εἶσαι κουρασμένος ψυχικά;

Θέλεις νά ξεκουρασθῆς; Ἦλα καί κάθισε καί σύ πάνω στήν **ταφόπετρα** τοῦ τάφου τοῦ Χριστοῦ. Καί θά ξεκουρασθῆς!

Δέν εἶναι πιά μιά πέτρα **ἀπλή**. Εἶναι **σύμβολο** τῆς πίστεως στήν ἀνάσταση. Καί τῆς ἀνάπαυσης, πού μᾶς δίνει ἡ ἀνάσταση.

Ἦταν μιά πέτρα. Βαρειά. Καί σκληρή. **Γιά τό σῶμα** βαρειά καί σκληρή. **Γιά τήν ψυχή**, κάθισμα ἀναπαυτικό· καί στρωμα μαλακό.

3. Αὐτό μᾶς λέγει ἡ ταφόπλακα τοῦ τάφου τοῦ Χριστοῦ. **Σύμβολο, δίδαγμα χω-**

ρίς λόγια, εἶναι ἡ ταφόπλακα. Σύμβολο, δίδαγμα χωρίς λόγια, καί τό ὅτι ὁ ἄγγελος ἐκάθισεν εἰς τόν λίθον τοῦ μνήματος.

Ἄνάπαυση - ὁ λίθος! τό πιό βαρῦ!

Ἄνάπαυση **ψυχῆς** - ἡ ταφόπλακα! τό πιό καταθλιπτικό.

Ἀρχή **νέα θεώρησης**, γιά τόν θάνατο καί γιά τόν κόσμο ὁλόκληρο, ἡ πλάκα τοῦ τάφου τοῦ Χριστοῦ.

Χαρά καί εἰρήνη μιά ταφόπλακα, πού ὅποιος μέχρι τότε τήν ἔφερνε στό νοῦ του, τόν ἔπιανε ψυχοπλάκωμα! Γιατί ὁ **τάφος** ἐκεῖνος ἄνοιξε καί ἐπήγαγε ζωή! Ἦγινε πηγὴ ζωῆς· αἰώνιας ζωῆς.

Καλότυχος, λοιπόν, ὅποιος πάει καί κάθεται **μαζί μέ** τόν ἄγγελο, **κοντά** στόν ἄγγελο, **δίπλα** στόν ἄγγελο, σέ ἐκεῖνον τό λίθο τοῦ μνήματος τοῦ Χριστοῦ.

4. Χῶρος **σκυθρωπότητας** θεωρεῖται ὁ τάφος. Σέ ὅλο τόν κόσμο. Χῶρος πίκρας. Χῶρος κατάθλιψης. Μαυρίλα θανάτου. Ὅλα γύρω του σκοτεινά. Αὐτή εἶναι ἡ κατάσταση **δίπλα σέ τάφο!**

Ἄλλά τό πρόσωπο τοῦ ἀγγέλου, πού ἐκάθισε στόν λίθο τοῦ μνήματος τοῦ Κυρίου, **δέν ἦταν σκυθρωπό**· ἦταν **σάν ἀστραπή**· ἔλαμπε σάν ἀστραπή. Ἀπό χιλιάδες μέτρα μακρῶν! Καί τό ἔνδυμά του ἦταν λευκό σάν χιόνι. Καί οἱ στρατιῶτες, πού «πληρωμένοι» ἀπό τούς Γραμματεῖς καί Ἀρχιερεῖς τῶν Ἑβραίων φρουροῦσαν τό μνημεῖο, μόλις τόν εἶδαν, ἄρχισαν καί **ἔτρεμαν** ἀπό τόν φόβο τους καί εἶχαν γίνεи σάν νεκροί (Ματθ. κη 3-4).

Καί ὅλα αὐτά, γιά νά μᾶς δώσουν νά καταλάβωμε, ὅτι ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι **ζωή καί δύναμη**· εἶναι **χαρά καί ἐλπίδα**.

5. Μά εἶναι γνωστό, ὅτι τά σύμβολα θέλουν ἐξήγηση. Δέν τά καταλαβαίνει - δέν μπορεῖ νά τά καταλάβει - ὁ κάθε ἀνυποψίαστος. Καί, ὅπως εἶδαμε, οἱ μυροφόρες

γυναῖκες, παρ' ὅτι ἅγιες, ἦταν τότε ἐντελῶς ἀνυποψίαστες.

Δικαιολογημένα. Γυναῖκες, πλάσματα ἀδύνατα ἦσαν· καί ἐτρόμαξαν. Καί ὄχι ἀπλᾶ ἐτρόμαξαν. Τίς κατάλαβε τρόμος καί ἔκσταση. Οὔτε καρδιά εἶχαν, οὔτε μυαλό, νά καταλάβουν, τί μήνυμα ἔδινε στόν κόσμο τό γεγονός, ὅτι στήν **ταφόπλακα** τοῦ τάφου τοῦ Χριστοῦ, **ἦταν τώρα καθισμένος ἕνας ἀστραπόμορφος ἄγγελος!**

Σέ τέτοιες περιπτώσεις χρειάζεται κάποιος νά **παρέμβῃ**, νά πάρει τόν λόγο, νά **ἐξηγήσει** καί νά ἀναλύσει τό σύμβολο! **Καί** στήν περίπτωση αὐτή **παρεμβαίνει** ὁ ἴδιος ὁ ἄγγελος.

β. Παρεμβαίνει ὁ ἄγγελος.

1. Ἐπό τήν μιά μεριά, οἱ **ἄνδρες** νυχτοφύλακες νεαροί στρατιῶτες ἔχουν καταστήσει ἀπό τό φόβο **σάν νεκροί**. Καί ἀπό τήν ἄλλη, οἱ **ἅγιες μυροφόρες** αὐτό τό βλέπουν. Καί τό θερμόμετρο τοῦ φόβου καί τρόμου τους ἀναβαίνει **κατακόρυφα**.

Ἀκριβῶς γι' αὐτό, **παρεμβαίνει** ὁ ἄγγελος καί τούς λέγει:

—«Μή φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γάρ, ὅτι Ἰησοῦν τόν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε». Δηλαδή, **Μή φοβεῖσθε σεῖς!** Τό ξέρω. Σεῖς ψάχνετε νά βρῆτε τόν ἐσταυρωμένο Ἰησοῦ! Κάποιοι ἄλλοι, οἱ στρατιῶτες πού φρουροῦσαν τόν τάφο, τό βλέπετε, μόλις μέ εἶδαν, ἀπό τόν φόβο «εἰσείστησαν»· καί ἔγιναν **σάν νεκροί!** **Σεῖς, μή φοβεῖσθε**. Σεῖς, νά χαιρέσθε, πρέπει:

- Ὁ Χριστός **σταυρώθηκε γιά μᾶς**.
- Ὁ Χριστός **πέθανε γιά μᾶς**.
- Ὁ Χριστός **κατέβη στό ἄδη γιά μᾶς**.
- Ὁ Χριστός **ἀναστήθηκε γιά μᾶς**.

Ἡ ἀνάστασή Του πρέπει νά μᾶς γεμίζει χαρά καί ἐλπίδα.

2. Ἄς θυμηθοῦμε τά λόγια τοῦ ἀποστόλου Παύλου, πού τά ἀκοῦμε σέ κάθε Ἐξόδιο Ἀκολουθία (=Κηδεῖα):

«Εἰ γάρ πιστεύομεν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς **ἀπέθανε καί ἀνέστη**, οὕτω καί ὁ Θεός τούς κοιμηθέντας διά τοῦ Ἰησοῦ **ἄξει σύν Αὐτῷ**» (Α' Θεσ. δ' 14).

Δηλαδή: Ἄν τό πιστεύομε, ὅτι πραγματικά, ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανε γιά μᾶς καί ἀναστήθηκε **γιά μᾶς**, δέν μπορεί νά μή τό ἔχουμε **σίγουρο**, ὅτι καί ὄλοι ἐκεῖνοι πού πέθαναν σωματικά μέ πίστη στόν Χριστό καί στήν ἀνάστασή Του, **θά ἀναστηθοῦν** κατὰ θέλημα Θεοῦ **σέ μιά ζωή γιά πάντα κοντά στόν Χριστό**.

Δέν εἶναι δυνατό νά γίνει ἀλλιῶς.

Ὁ Χριστός «**παρεδόθη** (στό θάνατο ἐβελουσίως) **διά τά παραπτώματα ἡμῶν καί ἠγέρθη** (=ἀναστήθηκε) **διά τήν δικαιοσιν ἡμῶν**» (Ρωμ. δ' 24).

Ὁ Χριστός σταυρώθηκε γιά μᾶς.

Καί ἀναστήθηκε γιά μᾶς.

Ἦλθε στήν γῆ **γιά μᾶς**. Καί ὄλα, ὅσα ἔκαμε καί ἔπαθε, τά ἔκαμε καί τά ἔπαθε **γιά μᾶς**.

• **Γιά νά μή** μείνουμε στόν τάφο.

• **Γιά νά μή** βασιλεύσει ἐπάνω μας ὁ αἰώνιος θάνατος καί ὁ ἄδης.

• **Γιά νά μή** βασιλεύσει μέσα μας ἡ ἁμαρτία.

• **Γιά νά μή** μείνει μέσα μας τό κακό ἀθάνατο.

• **Γιά νά μή** ἀποθάνωμε μέ τίς ἁμαρτίες μας.

• **Γιά νά** ἐλευθερωθοῦμε ἀπό τήν ἁμαρτία.

• **Γιά νά** ζήσωμε αἰώνια κοντά Του.

3. Τόν Ἰησοῦν ζητεῖτε; Μή φοβεῖσθε!

Ξέρετε τί λέει μέ τά λόγια αὐτά στίς μυροφόρες ὁ ἄγγελος;

—**Σᾶς καμαρώνω!** Σᾶς θαυμάζω! Ὅχι γιά τήν κορμοστασιά σας. Ὅχι γιά τήν ὁμορφιά σας. Ὅχι γιά τήν γοητεία σας. **Γιά τό μυαλό σας** σᾶς καμαρώνω. Γιατί ἔχετε σοφία· σοφία Θεοῦ.

Ἡ μεγαλύτερη **σοφία** στόν ἄνθρωπο εἶναι,

• **νά ψάχνει γιά τόν Χριστό**· καί

• **νά πιστεύει στήν ἀνάσταση καί στήν αἰώνια ζωή**.

4. Ἐρώτησε ὁ ἄγγελος:

—**Ποῖόν ζητεῖτε; Τόν Ἰησοῦν;** «**Οὐκ ἔστιν ὧδε**» (Μάρκ. ιστ' 6). Δέν εἶναι πιά ἐδῶ.

Δέν εἶναι πιά στόν τάφο. Ἐναστήθηκε. Βγήκε.

—Καί πού εἶναι τώρα;

—Εἶναι ἐκεῖ. Ἐκεῖ ἐπάνω. Ψηλά. Ἐνῆλθε. Στόν οὐρανό. **Γιά μᾶς.** Γιά νά μᾶς ἐτοιμάσει τόπο. Καί κάθεται τώρα. Στά δεξιά τοῦ Πατέρα. **Γιά μᾶς.** Καί περιμένει. Νά ἔλθει ἡ ὥρα. Καί γιά μᾶς. Γιά νά ἔλθει πάλι. Νά μᾶς παραλάβει. **Κοντά Του. Μαζί Του. Στήν Δόξα Του. Στήν βασιλεία Του.**

Αὐτός εἶναι ὁ πόθος τοῦ Κυρίου γιά μᾶς.

Νά μᾶς πάρει κοντά Του. Γιά νά εἴμαστε γιά πάντα κοντά Του.

Γιά νά ἔχουμε αἰώνια χαρά καί αἰώνια ζωή. **Κοντά Του. Καί κοντά στόν ἄναρχο Πατέρα Του.**

* * *

Συμπέρασμα

Ἡ μιὰ ἐπάνω στήν ἄλλη ἔφθαναν οἱ πληγές τοῦ Φαραώ. Προσπαθοῦσε ὁ Θεός, νά σπρώξει ἕναν ἄνθρωπο, πού πίστευε τόν ἑαυτό του μυαλωμένο καί σοφό, σέ σκέψεις σωστές, σέ ἐπίγνωση· **ἀλλά κάθε φορά ὁ Φαραώ τό εὗρισκε καί «λογικό» καί «σωστό»,** νά μένει στό δικό του! Γιατί, ὅπως τό εἶπε καί τό παρατήρησε ὁ ἴδιος ὁ Θεός:

«Αὐτός ὁ ἄνθρωπος δέν Μέ ἐντρέπεται καθόλου» (Ἐξοδ. ια' 3)! Δέν τοῦ περνάει ἀπό τό νοῦ, οὔτε τί εἶμαι Ἐγώ· οὔτε τί εἶναι αὐτός!

Ἔτσι μέ ἐντολή τοῦ Κυρίου, ἦλθε στήν Αἴγυπτο μιὰ νέα παρᾶξενη πληγή.

Ἔγινε στή γῆ Αἰγύπτου **σκοτός** ψηλαφητό. Σκότος, **γνόφος** καί **θύελλα** ἐπί τρεῖς ἡμέρες. Σκοτάδι τόσο πηκτό, πού ἐπί τρεῖς ἡμέρες δέν μπόρεσε κανείς νά ἴδει τόν διπλανό του! Καί ἔμειναν τρεῖς ἡμέρες στά κρεβάτια τους!

Ἀλλά αὐτό ἴσχυε μόνο γιά τούς **Αἰγυπτίους.** Ἐκεῖ πού ζοῦσαν οἱ **Ἐβραῖοι,** ὁ λαός τοῦ Θεοῦ, ἦταν **ἄπλετο φῶς.** Τόσο φῶς, πού ἔκαναν χωρίς καμμιά δυσκολία ὄλες τίς δουλειές τους (Ἐξοδ. ι' 21-23).

Ἀλήθεια! Τί παράδοξα τά ἔργα τοῦ Θεοῦ!

● **Σκοτάδι** γιά τούς Αἰγυπτίους - **φῶς** γιά τόν λαό τοῦ Θεοῦ.

● **Σκοτάδι** γιά ἐκείνους πού ζοῦν μακριά ἀπό τόν Θεό - **φῶς** γιά ἐκείνους πού ζοῦν κοντά Του.

Κάτι **ἀνάλογο** συμβαίνει καί **μέ τό φῶς τῆς ἀναστάσεως.**

● **Φοτίζει** ἐκείνους πού πιστεύουν καί προσδοκᾶνε ἀνάσταση νεκρῶν καί ζωή τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

● **Φοτίζει** τήν ζωή, τήν ψυχή, τά ἔργα, τό παρόν, τό παρελθόν, τό μέλλον, τίς σκέψεις μας, τόν ψυχικό μας κόσμο, τόν διπλανό μας, τόν μακρινό μας, τό σύμπαν!

● Ὅμως, ἀπό αὐτό τό φῶς, οἱ νοητοὶ Αἰγύπτιοι, ἐκείνοι πού δέν προσδοκᾶνε ἀνάσταση νεκρῶν, δέν ἔχουν **οὔτε ἀχτίδα.**

† Ὁ Νικοπόλεως Μελέτιος

(ἀπό τό βιβλίον του «Ἡ Ἀνάσταση», Πρέβεζα 2011, σελ. 31-37)

Ὁμιλίες π. Δανιὴλ Ἀεράκη

Τήν Κυριακή τοῦ Σπορέως (14 Ὀκτωβρίου) ἀρχίζουν τά κηρύγματα τῆς Κυριακῆς:

● Στίς 11.30 π.μ. στό Πνευματικό Κέντρο, στό Μπραχάμι (Ἐθν. Ἀντιστάσεως 103 καί Ἀριστοτέλους 12).

● Στίς 7.00 μ.μ. στήν αἴθουσα Χριστοκοπίδου 12, στό Μοναστηράκι.

Τηλ. 2103212713 - 2103212107

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Συναίσθησις ἀναξιότητος

Κοινή εἶναι ἡ λατρεία τῶν πιστῶν, τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν. **Σύναξις** ὀνομάζεται, ἀφοῦ καλοῦνται νά συναχθῶν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, γιά νά λατρεύσουν τόν τῶν ὄλων Θεόν καί νά καταστήσουν «οἱ πάντες εἰς τήν ἐνότητα τῆς πίστεως καί εἰς τήν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας». «**Καθολική**» εἶναι καί λέγεται ἡ Ἐκκλησία, ἀφοῦ καί ὅλους τούς χωράει καί ὅλους τούς καλεῖ, ἀλλά καί εἶναι τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, πού ἦρθε στόν κόσμον θέλοντας «πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι» (Α΄ Τιμ. β΄ 4)

- Κοινή ἡ σύναξις, ἰδίως τῆς θείας Λειτουργίας. Αὐτό, σὺν τοῖς ἄλλοις, σημαίνει, ὅτι μέσα στό χώρο τῆς εὐχαριστιακῆς συνάξεως **καμμιά διάκρισις** δέν ἐπιτρέπεται. Χαρακτηριστικό τό παράδειγμα, πού στήν κηρυκτική του διδασκαλία ἀναφέρει ὁ ἀδελφός Θεός Ἰάκωβος (β΄ 2ξξ.). Μιά διάκρισις ὑπάρχει μόνο, ἐκείνη ἀνάμεσα σέ μᾶς τούς ἁμαρτωλούς (ὄλους), καί στόν ἅγιο Θεό.

- Κοινή ἡ σύναξις. Αὐτό σημαίνει, ὅτι δέν προσπαθεῖ κάποιος νά ξεχωρίσῃ. Ἐπαγορεύεται ἡ ὁποιαδήποτε τάσις **ἐπιδείξεως**.

Τά **μάτια τοῦ Θεοῦ** κατά τή θεία Λειτουργία δέν βλέπουν φανταχτερά ἐνδύματα τῶν ἐκκλησιαζομένων ἢ λαμπροφόρα ἄμφια τῶν λειτουργῶν. Βλέπουν τό ἐσωτερικό τῆς καρδιάς. Ὁ Θεός εἶναι «ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ» (Ματθ. στ΄ 4). Τό μόνο ἐξωτερικό στοιχεῖο, πού βλέπει ὁ Θεός, εἶναι ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖον τά χεῖλη μας ὑμνοῦν τά μεγαλεῖα Του καί οἰκοδομοῦν τό λαό Του.

Τά λοιπά, **πομπώδη καί χλιδῶτα**, τά ἀποστρέφεται. Φανερόνουν **ὑπερηφάνεια**, καί ὄχι ἀφάνεια, πού αὐτήν ἐπιβάλλει ἡ **συναίσθησις** τῆς ἀναξιότητάς μας.

- Κοινή ἡ σύναξις. Ὅλα κοινά, ἀπό τά μικρότερα ὑλικά ἀγαθά, μέχρι τό πλουσιώτερο καί γλυκύτερο **τραπέζι** τῆς θείας Κοινωνίας. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Ἀγάπης ἐστὶ καὶ φιλαδελφίας ἡ σύνοδος. Εἰς ὑμᾶς ἅπαντας δέχεται τόπος, καὶ ὁμοῦ συναγελάζεσθε. Ἡ τραπέζα οὐχ ὁμοία; Διὰ τοῦτο καὶ δεῖπνον τό ἄριστον ἐκάλεσε. Καί γάρ ἐκεῖνο τό δεῖπνον κοινή πάντας εἶχε κατακεκλιμένους. Καίτοι ἀπόστασις τοῦ διδασκάλου καὶ τῶν μαθητῶν ἄπειρος*» (Ε.Π.Ε. 18α, 190). Μετὰ φρασις: Ἡ σύναξις γίνεται ἐν ὀνόματι τῆς ἀγάπης καί τῆς φιλαδελφίας. Σ' ἓνα τόπο συνάγεστε καί μαζί συναναστρέφεστε. Δέν εἶναι γιά ὅλους ἴδιο τό τραπέζι τοῦ Θεοῦ; Γι' αὐτό καί τήν κοινήν τραπέζαν ὠνόμασε ὁ Χριστός δεῖπνον. Ἀφοῦ σ' ἐκεῖνο τό τραπέζι (τῆς Μ. Πέμπτης) κατακλίθηκαν ὅλοι μαζί, Διδάσκαλος καί μαθητές, μολοντί ἡ ἀπόστασις ἀνάμεσα στό Χριστό καί στοὺς μαθητές εἶναι ἄπειρη!

Ὁλη ἡ ἀκολουθία (Ὁρθρος καί θεία Λειτουργία) εἶναι γεμάτη ἀπό ἐκφράσεις αὐτομεμφίας καί **βαθειᾶς ταπεινώσεως**. Ὁ λειτουργός, ἐξ ὀνόματος ὄλου τοῦ σώματος τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος (ἐνορίας), ὅπως αὐθόρμητα, φανερώνει τή βαθεῖα **συναίσθησι** τῆς ἁμαρτωλότητος καί τήν **ἀναξιότητα** γιά τά ὅσα τελοῦνται στή σύναξι καί μετέχουν ὅλοι οἱ πιστοί.

- Συναίσθησις, ὅτι δέν εἴμαστε ἐμεῖς οἱ **λειτουργοῦμενοι**, πού ὀφείλουν (!) νά θαυμάζουν οἱ ἄλλοι, ἀλλ' εἴμαστε οἱ λειτουργοῦντες καί **συλλειτουργοῦντες**. Δέν εἴμαστε οἱ **εὐφημούμενοι**, ἀλλ' εἴμαστε οἱ **ἀνυμνοῦντες** τόν Κύριο. Δέν μᾶς ἀιμώζον φήμες καί ἔπαινοι, ἀλλά στεκόμαστε γιά νά προβάλλουμε τόν μεγάλο Θεό,

τόν Κύριο της αγάπης και της δόξης. Δέν είμαστε οί **νυμφίοι**, αλλά ποθοῦμε νά είμαστε **νυμφαγωγοί**, πού ὀδηγοῦμε ψυχές στό Νυμφίο Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Γι' αὐτό καί ἱκετεύουμε τόν Κύριο: «*Δός ἡμῖν χάριν καί δύναμιν, ἵνα καταξιοθῶμεν ψάλλειν σοι συνετῶς καί προσεύχεσθαι ἀδιαλείπτως, ἐν φόβῳ καί τρόμῳ τήν ἐαυτῶν σωτηρίαν κατεργαζόμενοι, διά τῆς ἀντιλήψεως τοῦ Χριστοῦ σου*» (εὐχή ἕκτη τοῦ Ὁρθρου).

● **Συναίσθησις**, ὅτι δέν είμαστε ἄξιοι οὔτε νά λειτουργοῦμε, οὔτε νά κοινοῦμε, οὔτε κἄν νά εἰσερχώμαστε στόν ἅγιο τόπο τοῦ Ναοῦ. Συμβαίνουν βέβαια ὅλα αὐτά. Καί ἡ πόρτα τοῦ Ναοῦ ἀνοίγει καί μᾶς ὑποδέχεται, καί τό στόμα μας τό ἀνοίγουμε καί δεχόμεστε τόν θεῖο Μαργαρίτη, καί τά χέρια μας ὑψώνουμε καί προσφέρουμε τήν ἀναίμακτη λατρεία. Ἄλλά γιά ὅλα αὐτά δέν ἀξιωνόμαστε ἀπό τή δική μας... ἄξια, ἀλλά καταξιωνόμαστε ἀπό τή δική Του **χάρι** καί τό δικό Του πλούσιο **ἔλεος**.

Λέμε στόν Κύριο: Ἐσὺ εἶσαι, Κύριε, «*ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τούς ταπεινούς καί ἀναξιούς δούλους σου στήναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου*» (εὐχή Τρισαγίου ὕμνου).

Δέν μᾶς καταξιώνουν τά **προσόντα** μας οὔτε τά χαρίσματά μας οὔτε ἀκόμα καί οἱ ἀρετές μας. Πολύ περισσότερο δέν μᾶς καταξιώνουν ... **γελιοιότητες**, ὅπως χρυσοῦφανα ἄμφια καί μουσικές κορώνες. Μᾶς καταξιώνει ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ὅταν βλέπη, ὅτι ἡ **ιερωσύνη** συμβαδίζει μέ τήν **ταπεινοφροσύνη** καί τήν **καλωσύνη**.

● **Συναίσθησις**, ὅτι δέν εἶναι δικό μας χάρισμα τό ψάλσιμο· εἶναι δῶρο τῆς χάριτος Αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον βέβαια θέλουμε νά λειτουργοῦμε πρὸς οἰκοδομήν τοῦ λαοῦ, πρὸς σωτηρίαν δική μας καί πρὸς δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ. Παρακαλοῦμε: «*Καί καταξίωσον ἡμᾶς εὐρεῖν χάριν ἐνώπιόν σου*» (εὐχή Προσκομιδῆς).

Ἡ θεία Λειτουργία δέν εἶναι **θέατρο** μέ πρωταγωνιστὴ τό «Ἐγώ».

Εἶναι θέαμα ὑπέρθρο, **παράστασις** οὐρανίων πραγμάτων στή σκηνή τῆς γῆς. Γι' αὐτό καί ἱκετεύουμε: «*Καί δῶς ἡμῖν ἀνένοχον τήν παράστασιν τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου*» (εὐχή β' τῶν Πιστῶν).

● Ὁ ἱερέας ἀντιμετωπίζει μέ ταπεινοφροσύνη καί γλυκύτητα τόν εὐσεβῆ λαό. Ὅλοι εἶναι **παιδιά** του. Ὅ,τι καί ἂν τοῦ κάνουν, ἐκεῖνος οὔτε ἐκνευρίζεται, οὔτε ἀπογοητεύεται, οὔτε ὑπερηφανεύεται· οὔτε ἀθυμεῖ, οὔτε ὑπερηνθουσιάζεται.

Εἶναι πάντοτε εὐπροσῆγορος. Καί πάντοτε ἀγρυπνεῖ γιά κάθε πνευματική καί ὑλική ἀνάγκη. Λέει σχετικά ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Χρὴ τόν ἱερέα διακείσθαι πρὸς τοὺς ἀρχομένους, ὥσπερ ἂν εἴ τις πατήρ πρὸς παῖδας ἄγαν νηπίους διακείτο. Καί καθάπερ ἐκείνων οὔτε ὑβρίζοντων οὔτε πληττόντων, οὔτε ὀδυρομένων ἐπιστρεφόμεθα, ἀλλ' οὐδέ, ἥνικα ἂν γελῶσι καί προσχαίρωσιν ἡμῖν, μέγα ἐπὶ τούτῳ φρονοῦμέν ποτε, οὕτω καί τούτων μήτε τοῖς ἐπαίνους ἐξογκοῦσθαι, μήτε καταπίπτειν τοῖς ψόγοις, ὅταν ἀκαίρως γίνωνται παρ' αὐτῶν*» (Ε.Π.Ε. 28,244). Μετάφρασις: Ὁ ἱερέας πρέπει νά ἀντιμετωπίζῃ τούς ποιμνιομένους σάν πατέρα πρὸς μικρά παιδιά. Ὅταν βρίζουν, χτυπᾶνε ἢ κλαῖνε, δέν αἰσθανόμαστε εὐτελισμένοι, καί ὅταν συμπεριφέρονται γελαστά καί πρόσχαρα, δέν ὑπερηφανευόμαστε. Ἔτσι καί ὁ ἱερέας δέν ἐπιτρέπεται οὔτε ἀπό τούς ἐπαίνους νά ὑπερηφανεύεται οὔτε ἀπό τίς κατηγορίες νά ἀθυμῆ, ὅταν μάλιστα ἀπευθύνονται ἐπιπόλαια.

● Ἔχει **συναίσθησι** ὁ λειτουργός, ὅτι εἶναι ποιμένας, **πατέρας**. Αὐτό τοῦ φορτώνει **εὐθύνες**, ποτέ δέν τοῦ φορτώνει **ὑπερθετικούς τίτλους**.

Γνωριμία με τὸν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄ ΕΠΙΣΤΟΛΗ Συστατικά τοῦ Ἀποστόλου

Β΄ Κορ. στ΄ 3-4

Ἔργατες ἀσκανδάλιστοι (στ. 3)

Τὸ ἔργο τῆς σωτηρίας διακονοῦσε ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Πάνω ἀπὸ ὅλα τὰ πράγματα φοβόταν: Τὸ ἕνα ἦταν ὁ ἑαυτός του. Ἐπρεπε νὰ εἶναι ἄφογος. Νὰ μὴ δίνει καμμιά ἀφορμὴ. Ὅχι φυσικά, γιὰ ν' ἀποσπᾶση ἐπιδοκίμασιές καὶ ἐγκώμια, ἀλλὰ γιὰ νὰ μὴ προκαλέσῃ σκάνδαλο.

● Τρέμει ὁ Παῦλος τὸ σκανδαλισμὸ. Εἶναι ἔτοιμος νὰ θυσιάσῃ κάθε ἀτομικὸ του θεμιτὸ δικαίωμα, ἀκόμα καὶ τὴ ζωὴ του, γιὰ νὰ μὴ σκανδαλισθῇ μία ψυχὴ.

● Τὸ ἄλλο, πού φοβάται ὁ ἀτρόμητος Παῦλος εἶναι οἱ ψευδάδελφοί. Πρέπει νὰ τοὺς ἀποστομῶν καὶ νὰ ἐξοπλίζῃ τὰ πνευματικὰ του παιδιὰ μέ ἐπιχειρήματα. Οἱ ψευδάδελφοί δεν ἦσαν προσωπικοὶ τοῦ ἐχθροῦ. Ἦσαν ἐχθροὶ τοῦ Εὐαγγελίου, τοῦ κηρύγματος τοῦ Σταυροῦ. Ἦσαν ἰκανοὶ νὰ θέσουν σκάνδαλο, ἐμπόδιο στοῦ ἔργο τῆς σωτηρίας, κλονίζοντας στίς ψυχές τῶν πιστῶν ὡς πρὸς τὸ ἀποστολικὸ κύρος τοῦ πνευματικοῦ πατέρα.

Καὶ γιὰ τὰ δύο φροντίζει ὁ μεγάλος Ἀπόστολος. Γιὰ τὸ πρῶτο, δίνει ὅλη τὴν προσοχή του, ὥστε μέ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ νὰ μὴ σκανδαλίση κανέναν. Γιὰ τὸ δεύτερο ἀναγκάζεται νὰ θυμίσῃ μερικὰ ἀπὸ τὰ συστατικά τῆς σταυρωμένης του πορείας. Λέει στὸν ἐπόμενο στίχο: *«Μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπὴν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία»* (στ. 3). Ἀπόδοσις στὴν ἀπλοελληνική: *«Καμμία ἀφορμὴ σκανδάλου νὰ μὴ δίνουμε σέ κανένα, γιὰ νὰ μὴ δυσφημισθῇ ἡ διακονία μας».*

● Φοβόταν τὸ σκάνδαλο. Σκάνδαλο εἶναι μιά πέτρα ριγμένη στοῦ δρόμο, πού μπορεῖ ὅποσοδήποτε ὀδοιπόρος νὰ σκοντάψῃ καὶ νὰ τσακισθῇ.

Στὸ δρόμο τῆς δικῆς του πορείας συναντοῦσε πολλὰ ἐμπόδια. Δέν τὸν ἐνδιέφεραν πολὺ. Ἦταν

ἀποφασισμένοι γιὰ τὴ σκληρὴ ὀρειβασία πρὸς τὴν κορυφὴ τῆς ἀγιότητας.

Στὸ δρόμο τῶν ἄλλων πρὸς τὸν Χριστὸ δέν ἤθελε ἐμπόδια (σκάνδαλα). Πρὸ παντός ὁ ἴδιος νὰ μὴν ἔρριχνε κάποιο σκάνδαλο, μέ κάποια ἀπρόσεκτη ἢ καὶ ἀσύνητη κίνησι.

Στὴν Α΄ πρὸς Κορινθίους βλέπουμε τὶς θυσιῆς τῶν δικαίων τῶν τῶν, γιὰ νὰ μὴ δώσῃ τὴν παραμικρὴ ἀφορμὴ σκανδαλισμοῦ, ἔστω καὶ στοὺς εὐσκανδάλιστους καὶ μικρόνοους. Προβαίνει σέ θυσιῆς, γιὰ νὰ μὴ *«μωμηθῇ ἡ διακονία»* (στ. 3).

● Οἱ θυσιῆς ὅμως δέν ἀφοροῦσαν σέ θέματα πίστεως καὶ σωτηριώδους ἀληθείας. Ποτέ δέν θυσιάζει κανεὶς τὴν ἀλήθεια, τὴν πίστι, τὴν ἠθική, τὴν πνευματικὴ ζωὴ, τὴ λατρεία, τὴ δικαιοσύνη, τὴν ἀγάπη, κάτω ἀπὸ τὸν ἐκβιασμὸ ἢ τὸ φόβο ἐνός σκανδαλισμοῦ.

Οἱ θυσιῆς τοῦ Παύλου ἀφοροῦσαν στὰ ἀτομικά του δικαιώματα, ὅπως στὴν περίπτωσι τῶν εἰδωλοθύτων, ὅπου λέει: «Εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω» (Α΄ Κορ. ν΄ 13).

● Ἦσθαιρε ὅλα τὰ μέτρα τοῦ ὁ Ἀπόστολος, γιὰ νὰ μὴ δώσῃ βᾶσιμο ἀφορμὴ σκανδάλου. Ἦσαν βέβαια καὶ ἄνθρωποι, πού δημιουργοῦσαν τέτοιες ἀφορμές, παρὰ τὴ λεπτομερῆ προσοχή τοῦ Παύλου.

Σέ τέτοιες περιπτώσεις, ἀφοῦ ἦταν ἀνεύθυνος καὶ ἔδινε τὶς σχετικὲς ἐξηγήσεις, τελικὰ ἀδιαφοροῦσε.

Ἐμεῖς κινδυνεύουμε περισσότερο νὰ γίνουμε δράστες σκανδαλισμοῦ, ἔστω καὶ μέ τὶς ἀπροσεξίαι καὶ τὶς ἐπιπολαιότητές μας. Πολὺ περισσότερο, διότι ὑστεροῦμε τοῦ Παύλου σέ σύνεσι καὶ ἀγιοπνευματικὴ ζωὴ.

Ἄς προσέχουμε! Καὶ ἄς παρακαλοῦμε τὸ Θεὸ νὰ σκεπάξῃ ἀπροσεξίαις μας, ὥστε καὶ μεῖς νὰ προχωρᾶμε σταθερὰ μέ τὴν ἐλπίδα στὸν Οὐρανό,

ἀλλά καί στῶν ἄλλων τήν πορεία νά μή γινώμαστε ἐμπόδιο.

Ἵπομονή στίς θλίψεις (στ. 4)

Οἱ σημερινοί χριστιανοί δέν στερούμαστε μό- νο τῆς εὐαισθησίας τοῦ ἀποστόλου Παύλου. Στε- ρούμαστε καί τῶν συστατικῶν στοιχείων τῆς ζωῆς του. Στό πρόσωπο τοῦ θεοφόρου Παύλου ὅλα συνιστοῦσαν τόν τίμιο καί ἀγνό διάκονο τοῦ Εὐαγγελίου.

Τά ὅσα ἀναγκάζεται ν' ἀναφέρῃ στή συνέ- χεια, συστατικά τῆς Παυλείου ταυτότητας, ἀποτελοῦν ἕνα λυρικό ποίημα, πού παρουσιάζει τό μεγαλεῖο τοῦ ἐργάτου τοῦ Θεοῦ. Στούς Κορινθίους χρωστᾶμε πολλά, διότι μέ τίς ἀταξίες τους ἀνάγκασαν τόν Παῦλο νά γράψῃ τήν πρώτη πρὸς Κορινθίους, πού εἶναι ἡ λύσις ὅλων σχεδόν τῶν ζητημάτων. Στούς ψευδαδέλφους χρωστᾶμε ἐπίσης πολλά, διότι ἀνάγκασαν τόν Παῦλο νά ξεδιπλώσῃ τόν κρυμμένο πάπυρο τῆς προσω- πικῆς του ζωῆς.

● Διάκονος τοῦ Θεοῦ ὁ Παῦλος. Διάκονος, πού δοκιμάστηκε στίς θλίψεις, στίς στερήσεις, στίς στενοχώριες. «*Ἐν παντί συνιστῶντες ἑαυ- τοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις*» (στ. 3-4). Ἐπίδοσις στήν ἀπλοελληνική: «*Σέ κάθε τι ἀποδεικνύουμε σωστούς τοὺς ἑαυτοὺς μας σάν διακόνους τοῦ Θεοῦ. Ἔχουμε ὑπομονή πολλή στίς θλίψεις, στίς δοκιμασίες, στίς δύσκολες καταστάσεις*».

Οἱ θλίψεις, αὐτές καθ' ἑαυτές, δέν συνιστοῦν στοιχεῖο χριστιανικῆς γνησιότητας. Καί ἄλλοι δοκιμάζουν θλίψεις, καίτοι τῶν εὐσεβῶν οἱ θλίψεις εἶναι καί ἀναμενόμενες καί περισσότερες καί ἐντονότερες. Ἐκεῖνο, πού κάνει τίς θλίψεις καί τίς στενοχώριες νά συζίζουν στή ζυγαριά τῆς μισθαποδοσίας, εἶναι ἡ ὑπομονή.

Ρώτησαν ἕναν ἅγιο:

—*Ποιά εἶναι σπουδαιότερη ἀρετή;*

Καί ἀπάντησε:

—*Θά περιμένεις νά σοῦ πῶ, ἡ Ἀγάπη. Ναι, ἡ Ἀγάπη εἶναι ἡ ἀγιώτερη ἀρετή. Ἄλλ' ἡ δυνατώ- τερη εἶναι ἡ Ἵπομονή. Γι' αὐτό εἶναι καί ἡ δύ- σκολότερη.*

● Ὁ κόσμος εἶναι ἀνυπόμονος. Ὀλιγόπι- στος. Εὐκαμπτος καί εὐθραυστος. Δέν ἔχει ψυχι- κή δύναμι, οὔτε ἀντοχή στὸν πόνο. Γι' αὐτό καί ὁ Κύριος ἀναμένει νά δῇ, ἂν ἡ τελευταία στιγμή τῆς ζωῆς μας εἶναι στολισμένη μέ τήν ὑπομονή, γιά

νά μᾶς στεφανώσῃ: «Ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται» (Μάρκ. ιγ' 13).

● Ὁ Παῦλος εἶχε πολλή ὑπομονή, γιατί δέν εἶχε ἕνα ἢ δύο κτυπήματα. Ἀλλ' ἐπάλληλες ἦσαν οἱ θλίψεις καί οἱ στενοχώριες «*Ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρί- αις*» (στ. 3-4). Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Ἐν ὑπομονῇ πολλῇ*», φησί, *τόν θεμέλιον τῶν ἀγαθῶν τιθεῖς. Διόπερ οὐδέ ἀπλῶς ὑπομονήν εἶπεν, ἀλλά πολλήν, καί δείκνυσιν αὐτῆς καί τό μέγεθος. Τό γάρ ἐν τι καί δεύτερον ἐνεγκεῖν οὐ- δέν μέγα ἄλλ' ἐπάγει καί τὰς νιφάδας τῶν πειρα- σμῶν*» (Ε. Π.Ε. 19,332). Μετάφρασις: «Μέ πολλή ὑπομονή», λέγει ὁ Παῦλος, ἀναφέροντας τό θεμέλιο τῶν ἀρετῶν. Γι' αὐτό δέν εἶπε ἀπλῶς «ὑπομονή», ἀλλά «πολλή ὑπομονή». Δείχνει τό μέγεθός της. Τό νά ὑποφέρῃ κανεῖς μία ἢ δύο φο- ρές, δέν εἶναι πολύ σπουδαῖο. Σπουδαῖο εἶναι νά ὑπομένῃ, ὅταν κατέρχονται πλῆθος δοκιμασιῶν.

Δείγματα κακοπαθείας (στ. 5)

Διάκονος τοῦ Θεοῦ ὁ Παῦλος. Καί ὡς διάκο- νος τοῦ Θεοῦ πληγώνεται καί ματώνεται, ὅπως ὁ μέγας Διάκονος τῆς Ἀγάπης, ὁ Χριστός. Τά στίγματα τῶν θλίψεων καί τῆς κακοπαθείας, ὡς τεκμήρια τῆς χριστομίμητης πορείας του, συνεχίζονται: «*Ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀ- καταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νη- στείαις*» (στ. 5). Ἐπίδοσις στήν ἀπλοελληνική: «*Ἔχουμε ὑπομονή στοὺς δαρμούς, στίς φυλακί- σεις, στίς καταδιώσεις, πού δέν μᾶς ἀφήνουν νά σταθοῦμε πουθενά, στοὺς κόπους, στίς ἀϋπνίες, σέ στερήσεις φαγητῶν*».

● Τά στολιδία τοῦ Παύλου καί τά παράσημα του ἦσαν οἱ πληγές του. Κάποτε ἀναγκάστηκε νά τίς ἐπικαλεσθῇ, γιά νά παύσῃ ἡ ἀμφισβήτησις τοῦ Σταυρικοῦ του κηρύγματος. Ὁ Σταυρός δέν ἦταν μόνο ὁ γλυκύς του λόγος ἦταν καί ὁ σταθε- ρός μονόδρομος τῆς ζωῆς του (Γαλ. στ' 17).

● Ἡ πιό μόνιμη κατοικία τοῦ Παύλου ἦταν τό κελλί τῆς φυλακῆς. Σέ κανένα σπίτι δέν εἶχε κοιμηθῇ τόσες νύκτες, ὅσες στό κελλί τῆς φυλακῆς. Ἄλλωστε τό Πνεῦμα τό Ἅγιο τόν εἶχε εἰδοποιήσει γι' αὐτό τό pronόμιο, τό νά εἶναι δέσμιος γιά τόν Χριστό. «Τό Πνεῦμα τό Ἅγιον κατά πόλιν διαμαρτύρεται λέγον, ὅτι δε- σμὰ με καί θλίψεις μένουσιν» (Πράξ. κ' 23).

Τό Εὐαγγέλιο χάριζε στὸν Παῦλο τά δεσμά, τίς ἀλυσίδες. Τό Εὐαγγέλιο ξεσκαβώνει ἀπό τά ἀμαρτωλά πάθη καί δένει μέ τὰ ἅγια δεσμά τῆς ἀ-

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Σκοτεινές δυνάμεις ἢ ἐμεῖς;

Παντοῦ μερικοί βλέπουν συνωμοσίες. Σέ πολλά θέματα ἐπικρατεῖ ἡ συνωμοσιολογία. Στόν ξύπνιο τους καί στόν ὕπνο τους ὠρισμένοι φαντάζονται συνεχῶς συνωμότες. Ἄλλοι τούς παρακολουθοῦν! Ἄλλοι τούς ὑποβλέπουν! Ἄλλοι ἐτοιμάζουν τήν ἐξόντωσί τους! Ὅχι μόνο τή δική τους, ἀλλ' ὀλόκληρης τῆς ἀνθρωπότητας! Καί φυσικά γιά ὅλα φταῖνε οἱ ἄλλοι· ἐμεῖς δέν ἔχουμε καμμιά εὐθύνη!

Σκοτεινές δυνάμεις παντοῦ! Κατεργάζονται μέ τά ποικίλα ἠλεκτρονικά μέσα τήν καταστροφή μας, καί μάλιστα... ἐσχατολογικά!

Γιά ὄσα κακά μᾶς συμβαίνουν, κατὰ τούς ἀνοήτως ἐσχατολογοῦντες,:

- Δέν φταῖνε οἱ κακίες μας· φταῖνε οἱ βρυκόλακες, πού μᾶς κυνηγοῦν!
- Δέν φταίει ἡ μαγεία τῶν κοσμικῶν πραγμάτων, πού μᾶς σαγηνεύουν· φταῖνε τά μάγια, πού μᾶς ἔχουν τάχα κάνει!
- Δέν φταίει τό μάτι μας, πού ἀχαλίνωτο κοιτάζει πονηρά καί αἰσχρά καί ἐπιδιώκει τό ἀνθρώπινο θέαμα· φταίει τό μάτιασμα, πού μᾶς ἔχουν κάνει!
- Δέν φταίει ὁ τρόπος τῆς δικῆς μας ζωῆς, πού εἶναι πέρα γιά πέρα ὑλιστικός καί καλοπερασάκιος· φταῖνε σκοτεινές δυνάμεις, πού χωρίς ἐμεῖς νά θέλουμε ἐπιβάλλουν ἕνα παγκοσμιοποιημένο ἀλυσόδεμα!!!
- Δέν φταίει ἡ δική μας ἄγνοια, γιά νά μή ποῦμε ἡ δική μας περιφρόνησις γιά τό Εὐαγγέλιο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· φταίει κάποια ἠλεκτρονική κάρτα πού θά

γάπης τοῦ Χριστοῦ. Κάποτε χαρίζει καί τά χρυσά δεσμά τοῦ μαρτυρίου. Πολλές Ἐπιστολές τῆς γράφει «ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου» (Φιλήμ. στ. 13).

Καί δέν ἦταν εὐκόλη ὑπόθεσις ἡ φυλακή, μέ τή σκληρότητα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Γι' αὐτό καί ὁ φυλακισμένος Παῦλος, καίτοι χαρούμενος γιά τά παθήματά του, ζηταί τήν ἐνίσχυσι τῶν πιστῶν: «Μνημονεῦτέ μου τῶν δεσμῶν» (Κολασ. δ' 18).

Ἄπλῶς νά προσεύχεσθε γιά μένα, πού εἶμαι δέσμιος, ἀλλά καί νά μή λησμονῆτε τά δεσμά μου, δείγμα τῆς ἀγάπης μου καί τῆς γνησιότητας τοῦ Εὐαγγελίου.

● Ἡ ἀσφάλεια τοῦ Παύλου ἦταν ἡ... ἀκαταστασία τῆς ζωῆς του! Δέν ἤξερε, οὔτε πού θά ξημερώσῃ, οὔτε πῶς θά ξημερώσῃ.

Δέν ἦταν ὁ ἀνθρώπος μέ τήν ὑπηρεσιακή τάξι, μέ τόν καθωσπρεπισμό, μέ τή σταθερή διαμονή του. Ἀκατάστατη ἡ ζωή του, ὄχι φυσικά ἡ ψυχική του. Συνεχῶς τόν δίωκαν καί τόν κυνηγοῦσαν. «Ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις» (στ. 5).

Καί ἂν εἶναι ὀδυνηρό τό νά διέρχεται κανεῖς μία ἀπό τίς ἀναφερόμενες δοκιμασίες, φαντασθῆτε πόσο ὀδυνηρό εἶναι τό νά τίς ὑποφέρῃ ὅλες μαζί. Καί μάλιστα ἀγόγγυστα, γενναῖα!

● Ἡ ἀνάπαυσις τοῦ Παύλου; Καί τί νύχτα καθόταν ἀγρυπνος! Ἄλλοτε γιά νά βλέπῃ ἕνα-ἕνα τούς πιστούς καί νά δίνη τίς κατάλληλες στόν καθένα νουθεσίες. «Διό γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καί ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετά δακρύων νουθετῶν ἕνα ἕκαστον» (Πράξ. κ' 31). Ἄλλοτε γιά νά ἐργάζεται χειρωνακτικά, φτιάχνοντας σκηνές.

Κι αὐτό γιά νά μή «*μωμηθῇ ἡ διακονία*» του, γιά νά μή κατηγορηθῇ, ὅτι πήρε ὡς ἀμοιβή γιά τό ἔργο τοῦ Εὐαγγελίου, ἔστω ἕνα κομμάτι ψωμί! «Ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις» (στ. 5). «Αὐτοῖ γινώσκετε, ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καί τοῖς οὔσι μετ' ἐμοῦ ὑπρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταί» (Πράξ. κ' 34).

— Ἀθάνατε Παῦλε! Μᾶς φαίνεται ἀπίστευτη ἡ ζωή σου!

Δ.Γ.Α.

καθιέρωση ή κρατική διοίκησης! (Λές και οι περισσότεροι δέν έχουν ψηφιακές ήλεκτρονικές κάρτες στην τσέπη τους!!!).

● Δέν φταιεί τό ότι δέν είμαστε σφραγισμένοι μέ τή δωρέα τής χάριτος τοῦ Χριστοῦ· φταιεί τό σκοτεινό σφραγισμα, πού κάποτε μπορεί νά βάλουν!

Πίσω, λοιπόν, ἀπό κάθε κακό κρύβονται ἄλλοι, ὄχι ὁ φυσικά ὁ ἑαυτός μας!

Ἄν ὁμως συνέβαινε κάτι τέτοιο, αὐτό θά σήμαινε:

● Ὅτι δέν ὑπάρχει ἐλευθερία.
● Ὅτι δέν ἔχουμε δικαίωμα ἐκλογῆς.
● Ὅτι δέν είμαστε παιδιά τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' είμαστε νούμερα μιᾶς παγκόσμιας ἀγορᾶς.

● Ὅτι δέν ἔκανε τίποτε ὁ Χριστός γιά τήν ἐλευθερία μας.

● Ὅτι δέν ὑπάρχει πνευματικός ἀγώνας, ἀλλ' ὑπάρχει εἰμαρμένη (τύχη καί μοῖρα).

● Ὅτι δέν ὑπάρχει Θεός τής εἰρήνης, τής ἀγάπης καί τής ἐλευθερίας, ἀλλ' ὑπάρχει ὁ θεός, πού τόν λένε μάγο.

● Ὅτι δέν ὑπάρχει μετάνοια καί χάρις, ἀλλ' ὑπάρχει ἕνας παπᾶς (μπορεῖ καί δεσπότης), πού διαβάζει εὐχές γιά ... «πᾶσαν νόσον καί περίστασιν»!

● Ὅτι δέν ὑπάρχει ἀρετή καί ἀγιότητα, ἀλλ' ὑπάρχει τυρρανία!

● Ὅτι δέν ὑπάρχει ἐν Χριστῷ ἐλευθερία, ἀλλ' ὑπάρχει θρησκευτική τρομοκρατία καί δικτατορία τῶν λεγομένων σκοτεινῶν δυνάμεων!

● Ὅτι δέν πορευόμαστε, κλητοί γιά τόν Παράδεισο, ἀλλά σερνόμαστε, ἔρμαια τής σκοτεινῆς μας τύχης, πού δέν μπορούμε νά τήν...ἀλλάξουμε!

Ἄν ἀπευθυνώμαστε σέ ὀρθοδόξους χριστιανούς, σέ πιστούς τής χάριτος, καί ὄχι σέ ὀπαδοῦς μαγικῆς θρησκείας, τότε ἀπερίφραστα θά διακηρύξουμε:

● Γιά τό προσωπικό μας κακό, ἀλλά καί γιά τό γύρω μας κακό, φταιεί ἡ λαθεμένη καί ἀνόητη ἐπιλογή μας.

Προτιμᾶμε τό σκοτάδι. Ἀγαπᾶμε τό σκοτάδι, καί ὄχι τό Φῶς (Ἰωάν. γ' 19).

● Τό σκοτάδι δέν μᾶς τό ἐπιβάλλουν σκοτεινές δυνάμεις.

Τό διαλέγουμε μόνοι μας.

Εἶναι ἀνά τούς αἰῶνες ἀξεπέραστος ὁ περίφημος λόγος, πού ἑκατοντάδες φορές ἐπαναλαμβάνει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Τόν ἑαυτόν μή ἀδικοῦντα, οὐδεὶς παραβλάψαι δύναται».

Οἱ δύο πρωτοσύγκελλοι

Καλεῖται ἡ Ἱεραρχία τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος στίς ἀρχές Ὀκτωβρίου νά ἐκλέξῃ ἐπισκόπους γιά τίς Μητροπόλεις Νικοπόλεως καί Πρεβέζης ἀφ' ἑνός, καί Ἱερισσοῦ καί Ἁγίου Ὁρους ἀφ' ἑτέρου.

Καί γιά τίς δύο ὑπάρχουν «διάδοχοι» ἱκανοί καί ἐκλεκτοί, «μεμαρτυρημένοι» (Πράξ. στ' 3) ὑπό τῶν τοπικῶν Ἐκκλησιῶν. Καί οἱ δύο ἔχουν διακονήσει ἐποικοδομητικά τό λαό τους, «ἐπιστηρίζοντες τούς ἀδελφούς» (Πράξ. ιε' 32). Καί οἱ δύο διετελέσαν οἱ στενότεροι συνεργάτες τῶν κεκοιμημένων ἐπισκόπων. Ἐπί δεκαετίες **πρωτοσύγκελλοι**.

● Ὁ ἕνας εἶναι ὁ ἀρχιμ. **Θεοδόσιος Μαρτζοῦχος**, «ἀνήρ πλήρης χάριτος, δυνάμεως καί σοφίας» (Πράξ. στ' 8). Ὁ ἄμμεσος συνεργός τοῦ μεγάλου Μελετίου, τοῦ ἐπισκόπου, πού μεταμόρφωσε ἐν Χριστῷ τήν Πρέβεζα καί τήν ἐκκλησια-

ΙΩΑΝΝΗΣ Ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἑπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἁγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἑπεύθυνος Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδᾶς, Ἰωαννῶν 6 - Μοσχᾶτο

Ἐτησια συνδρομή:

Ἑσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδᾶ καί Αὐστραλίας: δολάρια 30.

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

στική της έπαρχία. Ὁ ἐπιστήθιος τῆς ἀγιασμένης καρδιάς τοῦ **Μελετίου**.

- Ὁ ἄλλος εἶναι ὁ **ἄρχιμ. Χρυσόστομος Μαϊδώνης**, «ἀνὴρ πλήρης ἔργων ἀγαθῶν» (Πράξ. θ' 35). Ὁ κληρικός, πού ἀγαπᾶται ἀπό τό λαό τῆς Ἀρναίας καί τῆς περιοχῆς, γιά τήν ἀπλότητα, τήν ἱεραποστολικότητα καί τό ὄλο ἦθος του.

Τῆ **μαρτυρία** κλήρου καί λαοῦ (Α' Τιμ. γ' 7) τήν ἔχουν. Ἐλπίζουμε νά ἔχουν καί τήν **ψήφο** τῶν συγκροτούτων τήν Ἱεραρχία. Ὅταν τό παρόν θά κυκλοφορή, πιθανόν νά ἔχουν γίνει οἱ ἐκλογές. Οἱ ἐκλογεῖς, ποιμένες τοῦ λαοῦ, ἀναμένεται νά ἔχουν ταυτισθῆ μέ τή μαρτυρία «τῶν ἐν Πρεβέζῃ καί Ἀρναίᾳ ἀδελφῶν» (Πράξ. ιστ' 2);

- Σέ μιά τέτοια, εὐλογημένη περίπτωσι, θά ἔχουν τεθῆ ἐπί τήν «ἐπισκοπικήν λυχνίαν δύο **ἀνέγκλητοι** **πρεσβύτεροι**. Καί θά λάμπουν «πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ» (Ματθ. ε' 15). Οἱ καμπάνες καί τῶν ναῶν, ἀλλά κυρίως τοῦ Οὐρανοῦ, θά χτυπήσουν χαρμόσυνα, ἀφοῦ οἱ δύο σεμνοὶ κληρικοί, ὡς ἐπίσκοποι, θά δουλέψουν γιά τά δύο μεγάλα θαύματα:

- Τό ἕνα εἶναι ἡ ἐπιλογή **καλῶν πρεσβυτέρων**. «Καταστήσεις - προτρέπει ὁ Παῦλος- κατά πόλιν πρεσβυτέρους, ὡς ἐγώ σοι διαταξάμην» (Τίτ. α' 5).

Τό «ἐγώ» τοῦ Παύλου ἐν προκειμένῳ, δέν ἦταν προσωπική του προτίμησις ἢ οἰκονομία. Ἦταν ἡ ἐκφανσις τοῦ «ἐγώ» τοῦ Χριστοῦ, ἡ φανέρωσις τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ, ἡ **φωνή τῆς Ἐκκλησίας**.

- Τό δεύτερο θαῦμα εἶναι ἡ **μετάνοια** καί ἡ **ἀλλαγὴ** τῶν ἀνθρώπων.

- Κληρικοί, ὅπως οἱ δύο παραπάνω πρωτοσύγκελλοι, δέν πορεύονται σέ λαό πού τοὺς ἀγνοεῖ καί σέ τόπο πού ἐκεῖνοι ἀγνοοῦν. Τά πρόβατα τοὺς γνωρίζουν, καί «ὄπισθεν αὐτῶν θά πορευθοῦν» (Ἰωάν. ι' 4).

Αὐτά κι ἄν εἶναι γεγονότα!!!

Ἰσημα πράγματα, ὅταν σερβίρωνται ὡς σπουδαία, προκαλοῦν τό γέλιο ἢ τήν ἀπέχθεια. Κάποτε χάνεται τό **μέτρο** τῆς σοβαρότητας καί ἐπικρατεῖ ἡ **ἀμετρία** τῆς ἐπιδεικτικῆς μανίας. Κάποτε

οἱ λαγοὶ φορᾶνε στολή λέοντος! Κάποτε τὰ μικρά μπαίνουν στό μικροσκοπιο τοῦ ἐγωισμοῦ καί μέ τόν προβολέα ἠλεκτρονικοῦ πρακτορείου μεγεθυνθῶνται καί παρουσιάζονται ὡς... κοσμοϊστορικά!

Συγκεντρώσαμε μερικούς τίτλους ἀπό τὰ προβαλλόμενα σέ «*σάϊτ*» θρησκευτικῆς «φιγούρας» ὡς... σημαντικά πνευματικά γεγονότα.

Δέν φανερώνουν ὅπωςδῆποτε **ἐγωισμό** τῶν ἐμφανιζομένων σέ πλήθος φωτογραφῶν ἐπισκόπων. Μερικοὶ εἶναι **σεμνοὶ** καί δέν ἐπιθυμοῦν κοσμικότητα.

Ἄλλά, εἴτε οἱ ἴδιοι **ἀνέχονται** ἀνεπιθύμητη προβολή (προσβολή τῆς ταπεινοφροσύνης), εἴτε **κόλακες** γύρω τους σπεύδουν ν' ἀποστείλουν ρεπορτάζ μέ φωτογραφίες γιά πανηγύρι μέ «*μεγαλοπρεπῆ βυζαντινὴ λαμπρότητα!!!*», εἴτε οἱ κάτοχοι ἠλεκτρονικῶν πρακτορείων κυνηγοῦν πανηγύρια μέ πολλές μίτρες καί πατερίτσες, δι' οὓς λόγους ἐκεῖνοι γνωρίζουν.

Ἰδού, λοιπόν, κοσμοϊστορικά... συγκλονιστικά(!) γεγονότα:

- «*Σειρά ἐορταστικῶν ἐκδηλώσεων γιά τὰ 125 χρόνια ἀπό τήν ἔλευσι τῆς (τάδε) εἰκόνας στό νησί μας!*»

- «*Ὁ Μητροπολίτης (τάδε) «ἐπί πόλου ὄνου» στό Ἁγ. Ὅρος*». Ἀνέβηκε σέ γαιδουράκι ἕνας δεσπότης! Μεγάλῃ εἰδησις!

- «*Ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως εὐλογεῖ στά Χανιά τήν ποδοσφαιρικὴ ὀμάδα «Πλατανιάς», πού ἀνέβηκε στήν Α' κατηγορία!*»! Τώρα εἶναι πού θά βάζῃ πολλά «γκόλ» ἡ νεοφώτιστῃ ὀμάδα!

- «*Μέ λαμπρότητα ἐωρτάστηκαν τὰ ὀνομαστήρια τοῦ ἡγουμένου (ἐφόρου) τῆς Μονῆς (τάδε) στήν Κύπρο*».

- «*Ἐπίσκεψις βοηθοῦ ἐπισκόπου στό Ἁγιον Ὅρος!*» Τρανή εἰδησις!

- «*Ξεπέρασαν τίς 400 οἱ φανουρόπιτες στό ἐκκλησάκι τοῦ Ἁγίου Φανουρίου στό Ναύπλιο (27 Αὐγ. 2012)*»!

- «*Ὁ Σεβασμιώτατος εὐλόγησε τὰ καζάνια (29 Αὐγ.) μέ τή νερόβραστῃ φασολάδα*» (εὐτυχῶς νερόβραστῃ, γιὰτί σέ ἄλλα πανηγύρια τήν ἀποκεφαλίζουν τῆ νηστεία, λόγῳ... πανηγυριοῦ!).

- «*Γιορτάστηκαν μεγαλοπρεπῶς (9*

Σεπτ. 2012) *τά όνομαστήρια νεαρού Μητροπολίτου στην Κύπρο*». Χρυσοστόλιστος ό δεσπότης, μέ βελούδινα κεντητά άμφια, κάθεται σέ κεντρικό θρόνο και γύρω του πολλοί δεσποτάδες. Πιό πολλοί, φυσικά, οί δεσποτάδες και οί λοιποί κληρικοί άπό τόν περιεστώτα λαό!

• Η Έκκλησία έχει ανάγκη άπό πολλούς Τιτουλαρίους Έπισκόπους!!! Αυτό ζητάει (9 Σεπτ.) Μητροπολίτης τής Πελοποννήσου. "Άλλη ανάγκη για τό λαό δέν βλέπει! Θέλει και άλλες μίτρες και άλλες πατερίτσες και άλλα πολυαρχιερατικά! Αυτά είναι ανάγκες!!!

• Έγκαινιάσε ό Πατράρχης τό Πολιτιστικό **Πολύκεντρο** στην Κίσαμο. Μέχρι τώρα ξέραμε πνευματικά κέντρα. Τώρα μιλάμε και για... πολύκεντρα!

Πολλές άπό τίς παραπάνω, αλλά και τίς άλλες πού φαντάζουν καθημερινά στό «ΐντερνετ» ειδήσεις, άνταποκρίνονται σέ έπιβεβλημένες **έκκλησιαστικές** πράξεις. Έκείνο, πού προκαλεί είναι ή **πολυτέλεια**, ή **προβολή**, πού κάποτε είναι **αυτοπροβολή**.

Και κάτι ακόμα: Τά **αυτονόητα** δέν άποτελούν **ειδήσεις**.

• Είδατε ποτέ ιατρικό περιοδικό, νά δημοσιεύη, μέ τεράστιο μάλιστα τίτλο, φωτογραφία **γιατρού**, πού παίρνει τήν πίεσι ή έξετάζει τά άκροαστικά άσθενούς; Μά αυτά είναι αυτονόητα. Έπειδή ένας γιατρός έβαλε τό θερμόμετρο ή πή-

ρε τήν πίεσι άρρώστου, δέν τόν ντύνουμε μέ μεγαλοπρεπή στολή! Και δέν τόν περιφέρουμε στους δρόμους και στό διαδίκτυο για αυτονόητες διακονίες του!

• Αυτό τό **γελοιό** τό κάνουμε έμεις, οί έκκλησιαστικοί. Είναι γεμάτα πολλά έκκλησιαστικά περιοδικά και μερικά ήλεκτρονικά σάιτ άπό φωτογραφίες δεσποτάδων για **αυτονόητες** ενέργειές τους.

• Για κάθε άγιασμό ή έσπερινό έπισκόπων σπείδουμε νά τούς προβάλλουμε, τουνίζοντας πάντοτε «*τή βυζαντινή τους μεγαλοπρέπεια*»!!!

Έπάγγελμα; Κομπιναδόρος!

Πήραν τό δρόμο για ή δικαιοσύνη ύποθέσεις **προκλητικής άπάτης** εις βάρος του δημοσίου. Η δικαιοσύνη πότε θά πάρη τό δρόμο της; "Όλοι μιλάνε για έπιτάχυνσι στην άπονομή τής δικαιοσύνης: οί φάκελλοι μέ πλαστογραφίες και κομπίνες σωρηδόν στέλνονται προς έκδίκασι. Πώς μπορεί όμως νά έρθη σέ πέρας ό όγκος των ύποθέσεων, όταν οί δικαστές κάνουν «*λευκή άπεργία*» (δηλαδή, στην έδρα 2 ώρες τήν ήμερα);

"Άς δούμε παραδείγματα **κομπίνας**:

• Προϊστάμενος καταστήματος του ΟΑΕΔ, μαζί μέ τό μεγάλο μισθό του, εισέπραττε μηνιαίως και 1.000 ευρώ ως έπίδομα... **τυφλότητας!** Άνοιχτομάτης και άνοιχτοχέρης! Τόν είχε τυφλώσει, σάν τόν Ίούδα, τό πάθος τής φιλαργυρίας.

• Υπόθεσις του ΟΑΕΔ, πού πήρε τό δρόμο τής δικαιοσύνης: Πρώην άστυνομικός εισέπραξε παράνομα 83,826 ευρώ μέ πλαστογραφία, ότι είναι... άνεργος και ότι έχει οικογένεια **μέ... 19 παιδιά!**

• Άλλη ύπόθεσις του ΟΑΕΔ: Άσφαλισμένος ζημίωσε τό δημόσιο, μέ **πλαστογραφία** και κατάχρησι, μέ τό ποσό των 1.489,385 ευρώ.

• Άλλη ύπόθεσις του ΟΑΕΔ: Δήθεν άνεργος εισέπραττε **άπό δώδεκα ύπηρεσίες** του Όργανισμου. Συνολικά πήρε (έκλειψε) 105.193 ευρώ!

Και οί κομπίνες δέν είναι μόνο στον ΟΑΕΔ. Είναι έκατοντάδες χιλιάδες σέ

"Αν μπορούν οί συνδρομητές

Θά διενκολυνθ ή έκδοσις του περιοδικου μας, αν οί φίλοι αναγνώστες στείλουν τή συνδρομή (10 ευρώ) και για τό έτος 2012.

• Στο λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.

IBAN: GR 7902602360000390100353548

• Στο λογαριασμό:

123002002008865 ALPHA BANK.

IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

• Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι: «**Βαπτιστής**», **Χριστοζοπίδου 12, 10554, Αθήνα.**

• Του έξωτερικου τό έμβασμα στο όνομα «**Βαπτιστής**» (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

διάφορες δημόσιες υπηρεσίες. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση της **Ζακύνθου**, όπου οι τυφλοί τείνουν να γίνουν περισσότεροι από τους... κατοίκους! "Όλοι **έπίδομα τυφλότητας**, και ως όδηγούν αυτόκίνητο!

• Τό **επάγγελμα** του νεοέλληνα είναι κατ' **έξοχήν** ή **κομπίνα**.

Κομπίνα, από τό **είσητήριο** στά Μέσα Μαζικής Μεταφοράς, μέχρι τίς μεγαλύτερες **«μίξεις»** σέ προμήθειες ύλικών, εξοπλισμών, τροφίμων, φαρμάκων του δημοσίου κ.λπ.

• Δέν είναι δυνατόν ό **κ. Ήκης Τσοχατζόπουλος** νά είναι τό μοναδικό κρατικό και πολιτικό πρόσωπο, πού πλούτισε και απέκτησε τράστια περιουσία κλέβοντας τό δημόσιο.

"Όχι, δέν είναι μόνο αυτός. Δέν μπορεί επί δεκαετίες νά **έκλεβε** και νά μή τόν είχαν πάρει **«χαμπάρι»**.

"Όπωςδήποτε είναι και άλλοι, **συνένοχοι** και **συνεργοί**: άτομα, πού ξεκίνησαν από τό νοίκι σέ σπιτάκι και τώρα διαθέτουν **βίλλα** πολυτελείας και δεκάδες **άκίνητα** καθένας.

• Δέν μπορεί νά πληρώνουν για τά **έλλείποντα**, για τά **κλοπιμαία** δηλαδή, οι **μικροσυνταξιούχοι** και οι **χαμηλόμισθοι**.

• Δέν μπορεί νά **έξακολουθούν** οι **μεγαλόμισθοι** των ΔΕΚΟ, τής Βουλής, των διαφόρων Όργανισμών, του Δικαστικού Σώματος κ.λπ., νά **είσπράττουν** μηνιαίως **μισθό** από 2.000 έως και 10.000 ευρώ, και νά **άπειλουν** συνεχώς μέ **άπεργίες**, μή τυχόν και **θιγή** τό **άνισο**, για τόν υπόλοιπο **πληθυσμό**, **κεκτημένο** τους.

"Όχι δέν μπορεί. Τό ίδιο στομάχι **έχουν** όλοι. Άνάλογα, λοιπόν, μέ τίς **ανάγκες** καθενός, **«κατά τήν έκάστου ιδίαν χρεία»**, και **ανάλογα** μέ τήν προσφερομένη **έργασία**, πρέπει νά είναι οι **άπολαυές**. Κάπως έτσι προσεγγίζεται τό **ένιαίο μισθολόγιο**.

• Δέν μπορεί νά **τυραννούνται** κυριολεκτικά οι **φοιτητές** στην **έξεταστική** περίοδο, **έπειδή** οι **πανεπιστημιακοί** δάσκαλοι δέν **έπιτρέπουν**, **έστω** και 5%, **μείωσι** των **μεγάλων άπολαυών** τους!

• Δέν μπορεί, **ένας** **χώρος**, όπως ή **Βουλή**, νά **χωράη** 1.300 **ύπαλλήλους**, πού **χαριστικά** ό **έκάστοτε κύριος** πρόεδρος τής Βουλής **φορτώνει** στό Κράτος, δηλαδή, **στίς** **πλάτες** των **φτωχών**.

Θά τό **φωνάζουμε**, **έστω** και **άν** κανένας δέν **μās** **άκούει**:

Χωρίς Χριστός πāsα κομπίνα έπιτρέπεται!

Κυκλοφόρησε και ό πέμπτος τόμος

Χρυσοστομικό λεξικό τόμοι 1, 2, 3, 4, 5

Η **έργασία** αυτή του **άρχιμ. Δανιήλ Άεράκη** προσφέρει **μικρά κείμενα** από τά **έργα** του **άγίου Ιωάννου** του **Χρυσοστόμου**, στο **πρωτότυπο** και **στή δημοτική**.

Όλοκληρώθηκε τό **έργο**. Κάθε **τόμος** **άποτελείται** από **480 σελ.** **μεγάλου σχήματος** (17 x 25). Και οι **πέντε** **παρουσιάζουν** **10.000 θέματα**.

- Ό **πρώτος** **έχει** **θέματα** από τά **γράμματα** Α, Β, Γ.
- Ό **δέυτερος** **τόμος** από τά **γράμματα** Δ, Ε, Ζ, Η, Θ, Ι.
- Ό **τρίτος** **τόμος** από τά **γράμματα** Κ, Λ, Μ.
- Ό **τέταρτος** **τόμος** από τά **γράμματα** Ν, Ξ, Ο, Π.
- Ό **πέμπτος** **τόμος** από τά **γράμματα** Ρ, Σ, Τ, Υ, Φ, Χ, Ψ, Ω.

Κάθε **τόμος** 20 €. Παραγγελίες: Ή στά **τηλέφ.:** 2103212713 και 2109765440. Ή **στή διεύθυνσι:** *Άρχιμ. Δανιήλ Άεράκη, Χριστοκοπίδου 12, 10554 Άθήνα.*

